

РЕШЕНИЕ

№ 1834

гр. София, 17.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 08.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **13096** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във връзка с чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Специализирана болница за рехабилитация- Банка“ АД, представлявано от Н. С. К. срещу заповед № 18-9509/07.11.2018г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ – [населено място].

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна, поради постановяването ѝ в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че неправилно поземлен имот с идентификатор № 02659.2195.2813 се нанася върху част от неговия имот с идентификатор № 02659.2195.1914. Дружеството не е било съгласно с процедираното изменение на кадастралната карта и изместването на ПИ с идентификатор № 02659.2195.1669 в северна посока, както и с отнемане на площ от собствения му имот. Счита, че не е съществувало несъответствие в границите и очертанията на ПИ с идентификатор № 02659.2195.1914 спрямо действителното им състояние на терена, което да обоснове изменение на кадастралната карта. Административният орган не се е съобразил с влязлото в сила решение № 107/07.01.2016г. по дело № 11759/2014г. на АССГ, с което е била отменена предходно издадена заповед № 18-11632/01.09.2014г. В мотивите на акта недопустимо ответникът се е позовал на заключение на вещи лица по предходното приключило съдебно дело, както и на практика по гражданскоправни спорове, които били неотнормирани към предмета на производството. Ответникът не е взел предвид и

обстоятелството, че ПИ с идентификатор № 02659.2195.1669 е идентичен на УПИ III-1669 по действащия ПУП, като урегулирането на имота било извършено по неговите имотни граници. Жалбоподателят посочва, че заповедта е издадена в противоречие с чл.54, ал.2 ЗКИР, защото при наличието на спор за материално право е следвало да бъде постановен отказ за изменение на кадастралната карта.

Жалбоподателят, чрез своя процесуален представител адв. Т. М. моли да бъде отменена заповед № 18-9509/07.11.2018г. на началника на СГКК- [населено място], както и да се присъдят направените от него разноски в настоящото производство.

Ответникът – началник на СГКК – [населено място], чрез процесуален представител юрк. П. Л. оспорва жалбата.

Заинтересованите страни- С. Й. А., В. И. А. и А. И. К., чрез своя процесуален представител адв. Г. С. оспорват подадената жалба. В писмен отговор от 13.04.2019г. са изложени подробни аргументи за неоснователност на жалбата. Молят да бъде постановено решение, с което да се отхвърли жалбата срещу заповед № 18-9509/07.11.2018 г. на началника на СГКК -С. за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър.

Заинтересованата страна- Столична община, район „Б.“, чрез своя процесуален представител юрк. Ж., претендира заповедта да бъде потвърдена, като законосъобразно издаден административен акт.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод подадено с вх. № 01-154218/30.04.2018г. от С. Й. А. заявление за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/, като се отстрани допуснатата грешка в границата между ПИ с идентификатор № 02659.2195.1669 и ПИ с идентификатор № 02659.2195.1914. Искането се е състояло в това да се нанесе ПИ с идентификатор № 02659.2195.1669 в съответствие с границите на имот с пл.сн. № 284 „б“, кв.80 по плана на [населено място], съобразно заповед № 328/29.07.1982г. на началника на управление „Архитектура и благоустройство“ при СНС.

С. Й. А. по силата на договор за продажба от 15.10.1996г., сключен във формата на нотариален акт № 87, том LLVIII, дело № 21387/1996г., е закупила празно дворно място, съставляващо имот с пл.сн. № 284 „б“, кв.80 по плана на [населено място], с площ по графични данни от 1 420 кв.м., при граници: М. З. Б., В. път, новопроектирана улица, парцел IV.

Процесният недвижим имот се идентифицира с № 02659.2195.1669 съгласно одобрената със заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, кадастрална карта и регистри за територията на Столична община, район „Б.“, той е с площ от 1 423 кв.м., трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- незастроен имот за жилищни нужди, административен адрес: [населено място], [улица].

Приложена е и обяснителна записка, изготвена от правоспособно лице по кадастъра, видно от която целта на проекта е да се отразят границите на ПИ с идентификатор № 02659.2195.1669 в съответствие с границите на имот с пл.сн. № 284 „б“, от кв.80,

съгласно попълването му на терена със заповед № 328/29.07.1982г. на началник управление „Архитектура и благоустройство“ в СНС. В преписката са налични още протокол за трасиране, комбинирана скица, скица-проект за промяна на границите на ПИ № 02659.2195.1669.

За образуваното административно производство е било изпратено уведомление изх. № 24-15202/11.07.2018г. до „Специализирана болница за рехабилитация- Банка“ АД и уведомление изх. № 24-19002/27.08.2018г. до Столична община, район „Б.“, като е била предоставена възможност на тези заинтересовани страни в 7-мо дневен срок да подадат писмено възражение, както и да представят доказателства.

Жалбоподателят „Специализирана болница за рехабилитация- Банка“ АД е бил признат за носител на вещното право на собственост върху имот с пл.сн. № 2469 от кв.80 с площ от 33 734 кв.м., при граници: север- [улица], изток- [улица], юг- Санитарно-курортен комплекс на МВР и Болница за детска церебрална парализа, запад- новопроектирана улица, заедно с построения върху него болнично-рехабилитационен център база „Я.“, находящ се в [населено място], [улица] обща РЗП от 11 229 кв.м. и други спомагателни постройки /нотариален акт № 120, том I, рег. № 2225, дело № 116/2009г. на нотариус З. Т. с район на действие- СРС/.

Собственият на жалбоподателя недвижим имот е бил нанесен в одобрената със заповед № РД-18-13/17.01.2012г. кадастрална карта и регистри за територията на [населено място], като е получил идентификатор № 02659.2195.1914, площ - 34 878 кв.м., трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- за санаториум, балнеосанаториум, профилакториум.

От „Специализирана болница за рехабилитация- Банка“ АД е било подадено възражение изх. № 047/30.07.2018г., в което се посочва, че дружеството, като собственик на имот с идентификатор № 02659.2195.1914, не е съгласно с нанасянето на новопроектирания имот № 02659.2195.1669, тъй като по този начин се намалява площта на неговия имот и тя се придавала към съседния. Не били налице основанията за изменение на кадастралната карта, тъй като нямало допусната непълнота или грешка, поради което е обективизирано искане да не бъде издавана заповед по реда на ЗКИР.

Административното производство е приключило с постановяването на заповед № 18-9509/07.11.2018г. на началника на СГКК – [населено място]. С нея е одобрено изменение на КККР на [населено място], приета със заповед № РД-18-13/17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в нанасяне на поземлен имот с идентификатор № 02659.2195.1669 с площ от 1 423 кв.м., в съответствие с границите на поземлен имот № 284 „б“, кв.80 по плана на [населено място], съгласно скица-проект № 15-472868/11.07.2018г.

Уведомление по чл. 61, ал. 1 АПК във връзка с чл. 54, ал. 4 ЗКИР, че е издадена цитираната по-горе заповед, е било изпратено на жалбоподателя „Специализирана болница за рехабилитация- Банка“ АД и му е връчено на 15.11.2018г.

В предходно производство е била издадена заповед № 18-11632/01.09.2014г. на началника на СГКК- С., с която е одобрено изменение на кадастралната карта и регистри на [населено място], чрез промяна на границата между ПИ с идентификатор № 02659.2195.1914 и ПИ с идентификатор № 02659.2195.1669, в съответствие с границите на поземлен имот с пл. сн. № 284 „б“, кв.80 по плана на [населено място].

Този акт е бил оспорен от „Специализирана болница за рехабилитация- Банка“

АД, като с влязло в сила решение № 107/07.01.2016г. по дело № 11759/2014г. на АССГ, II-ро отделение, 31 състав, заповедта е била отменена, поради незаконосъобразност.

С решение № 20157407/14.07.2021г. по гр. дело № 34583/2019г. на СРС, Гражданско отделение, 41 състав е било признато за установено, по предявените иски по чл. 108 ЗС във вр.чл.54, ал.2 ЗКИР, по отношение на «Специализирана болница за рехабилитация- Банкя» АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], че С. Й. А., [ЕГН], и И. А. А., [ЕГН], двамата от [населено място], [улица], ет.4, ап.18, са собственици на реална част с площ от 39 кв.м., съставляваща част от празно дворно място, находящо се в [населено място], Столична община, представляващо имот с пл.№ 284 „б“ от кв.80 по регулационен план на [населено място], одобрен със заповед № 4200/26.07.1977г., идентичен с УПИ III-1669 от кв.80А по плана на [населено място], одобрен със заповед № РД-09-50-388/17.12.2002г. на главния архитект на [населено място], а по действащата кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, поземлен имот с идентификатор № 02659.2195.1669 с площ от 1 423 кв.м., с административен адрес: [населено място], [улица], трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: незастроен имот за жилищни нужди, стар идентификатор: няма, при съседни: поземлен имот № 02659.2195.1914; при граници на реалната част: поземлен имот с идентификатор № 02659.2195.1914, останалата част от ПИ № 02659.2195.1669, заключена в контур между точки А-Б-В-Г-А от скица приложение 2 към експертизата, представляваща неразделна част от настоящото решение, която реална част е неправилно заснета и нанесена като част от съседния имот с идентификатор № 02659.2195.1914 по действащата кадастрална карта, записан на „Специализирана болница за рехабилитация- Банкя» АД, вместо в границите на притежавания от ищците поземлен имот с идентификатор № 02659.2195.1669. «Специализирана болница за рехабилитация- Банкя» АД е осъдена да предаде на С. Й. А. и И. А. А. владението на реалната част от 39 кв.м., заключена в контур между точки А-Б-В-Г-А от скица приложение 2 към експертизата, представляваща неразделна част от решението.

С решение № 20048578/18.07.2022г. по гр. дело № 34583/2019г. на СРС, Гражданско отделение, 41 състав е била допусната на основание чл. 247 от ГПК, поправка на очевидна фактическа в решение № 20157407 от 14.07.2021г., поправено по реда на чл. 247 ГПК с решение № 20200295 от 19.10.2021 г., изменено по реда на чл. 248 ГПК с определение № 20200277 от 19.10.2021 г., последното поправено по реда на чл. 247 ГПК с определение № 20213630 от 18.11.2021 г., както следва:

„След диспозитива на съдебното решение „ПРИЗНАВА за установено, по предявените иски по чл. 108 ЗС във вр.чл.54, ал.2 ЗКИР, по отношение на «Специализирана болница за рехабилитация- Банкя» АД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], че С. И. А., [ЕГН], и И. А. А., [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.4, ап.18, са собственици на реална част с площ от 39 кв.м., съставляваща част от празно дворно място, находящо се в [населено място], представляващо имот с пл.№ 284 „б“ от кв.80 по регулационен план на [населено място], одобрен със заповед № 4200/26.07.1977 г., идентичен с УПИ III-1669 от кв.80А по плана на [населено място], одобрен със заповед № РД-09-50-388/17.12.2002 г. на главния архитект на [населено място], а по действащата кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-13/17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, поземлен

имот с идентификатор № 02659.2195.1669 с площ от 1 423 кв.м., с административен адрес: [населено място], [улица], трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: незастроен имот за жилищни нужди, стар идентификатор: няма, при съсед: поземлен имот № 02659.2195.1914, при граници на реалната част: поземлен имот с идентификатор № 02659.2195.1914, останалата част от имот № 02659.2195.1669, заключена в контур между точки А-Б-В-Г-А от скица приложение 2 към експертизата, представляваща неразделна част от настоящото решение, която реална част е неправилно заснета и нанесена като част от съседния имот с идентификатор № 02659.2195.1914 по действащата кадастрална карта, записан на „Специализирана болница за рехабилитация- Банкя» АД, вместо в границите на притежавания от ищците поземлен имот с идентификатор № 02659.2195.1669 и ОСЪЖДА «Специализирана болница за рехабилитация- Банкя» АД да предаде на С. Й. А. и И. А. А. владението на реалната част от 39 кв.м., заключена в контур между точки А-Б-В-Г-А от скица приложение 2 към експертизата, представляваща неразделна част от настоящото решение“ ДА СЕ ЧЕТЕ: „като ОТХВЪРЛЯ тези искове за разликата над 39 кв.м., заключени в контур между точки А-Б-В-Г-А от скица приложение 2 към експертизата, представляваща неразделна част от настоящото решение, до остатъка от 47 кв.м., за каквато площ исковете са предявени“.

Съдебното решение на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 41 състав, постановено по гр. дело № 34583/2019г. е влязло в законна сила на 14.06.2024г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е от активно легитимирано лице, чийто права на собственост се засягат от акта, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 54, ал. 6 ЗКИР във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът е длъжен да извърши проверка за законосъобразност на акта, предмет на настоящото производство, освен на основанията, сочени от „Специализирана болница за рехабилитация- Банкя“ АД, и на всички такива по чл. 146 АПК.

На първо място, заповед № 18-9509/07.11.2018г. е издадена от компетентен административен орган – началника на СГКК – [населено място] /чл. 54, ал. 4 ЗКИР/, в установената писмена форма /чл. 59, ал. 2 АПК/, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожността ѝ по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за нейната отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, съдът приема, че не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, предпоставка за отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Административното производство е инициатирано по искане на С. Й. А., като преценката на ответника е направена, след като са обсъдени релевантните за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след изясняване на относимите факти и обстоятелства. Жалбоподателят е уведомен за образуваното административно производство, депозирал е своето писмено становище, както и му е била предоставена възможност да ангажира доказателства. Не е нарушено правото на защита на жалбоподателя в хода на проведеното производство.

По изложените съображения и на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК актът не следва да бъде отменен.

На трето място, производството по изменение на КККР е регламентирано от законодателя в глава шеста „Поддържане в актуално състояние на КККР“ от ЗКИР и стартира по заявление от собственик, друго лице, когато това е предвидено в закон, или въз основа на служебно постъпила информация от ведомство или община. В чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР изрично е посочено, че „КККР се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. „Непълноти или грешки“, съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. Измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват от съответната службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота /чл. 51, ал. 2 ЗКИР/. За извършване на измененията в КК се изработва от правоспособно лице по кадастър проект в цифров и в графичен вид, в който новообразуваните имоти са индивидуализирани с граници и идентификатор /чл. 51, ал. 6 ЗКИР/. При допълване на непълноти или поправка на грешки в кадастралната карта проектът съдържа и данни от геодезически измервания /чл. 51, ал. 7 ЗКИР/. В случаите по чл. 52 от с.з. въз основа на проекта за изменение на КККР и след постъпване на данните от вписан акт по чл. 86, ал. 1 от ЗКИР /за новообразуваните парцели и извършеното вписване/ се издава скица-проект за недвижим имот, който не е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри. Сред тези случаи са: промяна на граница по взаимно съгласие на собствениците и съединяване на поземлени имоти на различни собственици /чл. 52, ал. 1, т. 3-4 ЗКИР/. Съгласно чл. 53а, ал. 1 ЗКИР „измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл. 52 и 53, както и при изрично изброените в тази норма хипотези.

На четвърто място, спорът, се отнася до твърдени грешки, които се коригират въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти /чл. 54, ал. 1 от ЗКИР/. При наличието им се издава заповед за одобряване на изменението от началника на съответната СГКК, придружена от скица-проект /чл. 54, ал. 4 от ЗКИР/.

Заинтересованата страна С. Й. А. е подала заявление по чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР, свързано с отстраняване на грешка, представляваща нанасяне на верните имотни граници на ПИ с идентификатор № **02659.2195.1669**, които да съответстват на границите на поземлен имот с пл.сн. № 284 „б“

от кв.80, така както са били попълнени със заповед № 328/29.07.1982г. на началник управление „Архитектура и благоустройство“ в СНС. Към заявлението е представен проект в графичен вид, геодезически заснемания, приложена е и обяснителна записка, изготвени от правоспособно лице.

По повод исканото изменение в кадастралната карта за територията на Столична община, район „Б.“, се нанася имот с нов идентификатор № 02659.2195.2813 с площ от 1 423 кв.м., както и имот с нов идентификатор № 02659.2195.2814 с площ от 34 877 кв.м. Северната имотна граница на ПИ с идентификатор № **02659.2195.1669** се измества, така че да тангира на [улица].

В мотивите на Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по т. дело № 8/2014г. на ОСГК на ВКС на РБ е прието следното: „одобрените по реда на ЗКИР кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправния статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в чл. 2, ал. 5 ЗКИР оборима презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждање, изменение или погасяване на правото. Що се отнася до данните за носителите на вещни права, записани в кадастралния регистър, тази презумпция съществува доколкото следва да бъде зачетен легитимиращият ефект на акта за собственост. Отсъствието или наличието на запис в кадастралния регистър не може да има доказателствено значение или легитимиращ ефект, по-големи от тези на актовете за собственост. /.../ Грешното заснемане в кадастралната карта на границите на един недвижим имот не води до промяна на правото на собственост върху грешно заснетата част от имота, защото кадастралната карта няма вещно-прехвърлително действие“.

„Обекти на кадастъра, съгласно чл. 23 ЗКИР са поземлените имоти, сградите и съоръженията и самостоятелните обекти в сгради или технически съоръжения. Данните за тези обекти се документират в кадастралната карта и кадастрални регистри съобразно съществуващото положение, като се отчитат материализирани на място граници и се заснемат съществуващи сгради и технически съоръжения, както и самостоятелни обекти в тях, съобразно техните очертания /арг. чл. 29 ЗКИР, чл. 38 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри/“ /Решение № 5416 от 28.04.2021г. по адм. дело № 11077/2020г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

От приетото по делото експертно заключение, изготвено от вещото лице

инж. Р. П. се установи, че при одобряване на кадастралната карта със заповед № РД-18-13/17.01.2012г. е била допусната грешка, като северната граница на ПИ с идентификатор № **02659.2195.1669** е била отразена по цифрите 3-6, вместо по цифрите 4-5. Това означава, че е съществувало несъответствие на северната граница на имота, *спрямо действителното ѝ състояние* на терена и то към момента на одобряване на кадастралната карта през 2012г. С процедираното изменение, границата на имота се измества по цифрите 4-5, а площта затворена между цифрите 6-3-4-5-6 е собственост на С. Й. А., В. И. А. и А. И. К.. Със сила на присъдено нещо по предявен иск с правно основание чл.54, ал.2 ЗКИР, между жалбоподателят и заинтересованите страни е установено, че тази площ от 39 кв.м. заключена в контур между букви А-Б-В-Г-А от скица приложение 2 към експертизата по гр. дело № 34583/2019г., неправилно е била заснета и нанесена като част от имот с идентификатор № **02659.2195.1914**, записан на „Специализирана болница за рехабилитация- Банкя» АД, вместо в границите на притежавания от лицата поземлен имот с идентификатор № **02659.2195.1669**.

При положение, че е съществувала грешка при отразяване на северната граница на ПИ с идентификатор № **02659.2195.1669**, това фактическо установяване е предпоставяло производство по чл. 54, ал. 1 и ал.4 във връзка с § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, а при наличието на спор за материално право, първо се разрешава той /Решение № 12546 от 24.09.2019г. по адм. дел № 13361/2018 г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

„Промяната в имотните граници на поземлените имоти, каквато е целта на поисканото изменение, и произтичащата от това промяна в данните за площта е свързано винаги с изменение на основни кадастрални данни, което може да се извърши само на основание чл. 51, ал. 1, т. 1 във връзка с т. 2 от ЗКИР и при спазване на правилата на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР“ /Решение № 7965 от 28.05.2019г. по адм. дело № 13934/2018г., II-ро отд. ВАС/. Този спор не може да се разреши чрез представените по делото документи за собственост, тъй като проверката на източниците, удостоверяващи вещните права на жалбоподателя и заинтересованата страна, е извън компетентността на административния орган и на съда в това производство, тъй като спорът за права може да бъде решен само от общия съд /Решение № 3443 от 05.03.2020г. по адм. дело № 1232/2019г., II-ро отд. на ВАС/.

В цитираното решение на ВАС на РБ е посочено също, че „за да се приеме спорът за обективизиран, не е необходимо той да е предявен пред гражданския съд, а е достатъчно противоречието в твърденията на страните. При оспорването на заповедта пред административния съд то е

несъмнено, а липсата на възражение против изменението е без значение за този извод, след като не е постигнато съгласие между заинтересованите страни“.

В конкретния случай, към момента на приключване на устните състезания в процеса- 08.11.2024г., спорът относно принадлежността на правото на собственост върху реална част от 39 кв.м., които неправилно са били нанесени върху имот с идентификатор № **02659.2195.1914** е разрешен в полза на заинтересованите страни С. Й. А., В. И. А. и А. И. К., като е признато за установено, че именно в техния патримониум е възникнало и съществува вещното право.

„Спорът за материално право най-често се изразява в това, че реална част от един недвижим имот е заснета към съседен имот или цял имот не е заснет като самостоятелен, а е инкорпориран в съседен имот. /.../ При уважен иск за собственост на недвижим имот, в диспозитива на съдебния акт следва да се установи правото на собственост, а когато правният интерес за предявяване на иска произтича от допуснатата в кадастралната карта непълнота или грешка - да се посочи и в какво се състои същата. Съдебното решение, придружено от скица - проект, ще бъде основание за изменение на кадастралната карта от органите по кадастъра, както и за записване в кадастралния регистър на действителния собственик по реда на чл. 54, ал. 4 ЗКИР. Когато имотът се намира в урегулирана територия и имотните граници не съвпадат с регулационните, на изменение съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ ще подлежи и влезият в сила подробен устройствен план. /Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по т.дело № 8/2014г., ОСГК на ВКС на РБ/.

От друга страна, за да е налице "непълнота или грешка" в одобрената КККР по см. на § 1, т.16 от ДР на ЗКИР е необходимо да има несъответствие в данните за имота отразени в картата, спрямо действителното му състояние. В случая от събраните по делото доказателства, се установи, че е имало такова несъответствие досежно северната граница на ПИ с идентификатор № **02659.2195.1669**, която е била нанесена по линията с цифри 3-6, вместо по линията 4-5, което означава „грешка“ по см. на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, която подлежи на отстраняване именно по реда на чл.54, ал.4 ЗКИР.

В заключение, началникът на СГКК – [населено място], законосъобразно е одобрил изменение на КККР, чрез нанасяне на верните имотни граници на ПИ с идентификатор № **02659.2195.1669**, находящ се в [населено място], [улица]. Налице са били предпоставките по ЗКИР и Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016г. и след разрешаване на спора за материално право между „Специализирана болница за рехабилитация- Банкя“ АД и С.

Й. А., В. И. А. и А. И. К., оспорването срещу **заповед № 18-9509/07.11.2018г.** се явява неоснователно. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170, ал.1 АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените правни последици.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Специализирана болница за рехабилитация- Банкя“ АД, представлявано от Н. С. К. *срещу заповед № 18-9509/07.11.2018г.* на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: